

el sabre

Sabre, sable, serra, serreta, correja, pez cinto, sabre argenté, ceintures d'argent, silver scabbardfish, pesce coltello, pesce sciabola. *Lepidopus caudatus* (Euphrasen, 1788).

El sabre pertany a la família dels TRIQUIÚRIDS com les altres 3 espècies pròximes: *Trichiurus lepturus*, *Aphanopus carbo* i *Benthodesmus elongatus simonyi*. Totes 4 espècies presenten una anatomia semblant: cos aplanat, llarg i argentat.

Musell amb mandíbula inferior prominent, la superior amb 2 o 3 parells de dents en ganxo, la inferior 1 només, dents fortes i perilloses. Cos sense escates i de color argentat clar. Els individus més grans poden aplegar als 2 metres. Són d'hàbitat bentopelàgic, açò és, la columna d'aigua profunda sobre la plataforma continental i el talús. Els adults s'alimenten de peixos, cefalòpodes i crustàceus del fons. Els individus joves de sabre (serreta) són gregaris, viuen amolats (formen bancs) i s'alimenten del zooplàncton i diverses espècies de gambetes pelàgiques del fons, a l'igual que les moles de bacallaret en el començament del talús.

Els sabres són especialment abundants en les "barbades" i "cantos" de les roques fondes (200 fins 400 metres), per això els patrons de les barques de bou van alerta de no "encapillar" una mola de serreta perquè el volum de la captura pot ser de més de 4 metres cúbics, i no es podria pujar a coberta la corona del bou.

El "Sec de Cap de Pals", el "Patíbul", el "Sec de Vedrà" i el "Loquet de Berberia" són roques fondes on s'amolen les serretes. S'hi pesquen els sabres grossos al palangre del besuc, del lluç, de l'emperador, i a pico i a la llença. També, acompanyant les serretes, s'hi pesca lluç, carabiner, cigala i bacallaret.

Degut a la finor de la carn i la fosforescència de la seu pell, la serreta de fins 3 pams, tallada a trossos, s'empra per escar les nanses del carabiner i en algunes ocasions la marraixera de l'emperador.

por el Profesor Haddock

[Ver artículo original \(219 visitas\)](#)